İkinci sene. No. : 15 — Perşembe — 19 Kânunsani 1933

AFACAN

Adres
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi".

Perşembe Günleri Çıkar, Türkiyede Çoçuklara Mahsus İlk Büyük Mizah Gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü : M. Faruk

Abone şartları :		
Bir sene için	125	kuruş
Altı aylığı	75	»
Dört aylığı	50	»

3 kuruş

Karagöz ile Hacivat

Bölbül dili ile konuşuyorlar

[Hacivat Karagözün evi önüne gelir, bağırır]

Ra göz kaaa.. Ra göz kaaa!

Karagöz
[Pencereden :]

Ne var yahu ?.. Kimdir o deli gibi bağıran ? .

Hacivat

Nim be !. Ra göz ka .. Nim be.. Kadaşın ar civat ha .. lamadınmı an ? ..

Karagöz

Yahu.. Görüyorum, Hacivata benziyorsun... Sesin de Hacivatın sesi.. Fakat sözlerinden bir şey anlamadım, gitti. Eğer delirdi isen seni Bakırköy timarhanesine, Mazhar Osman B. in yanına gönderelim.

Hacivat

Ha, ha, ha... Ha, ha, haa ...

Karagöz

Neye gölüyorsun yahu ?!..

Hacivat

Neye gölmeyeyim Karagöz!.. Benim olduğumu anlayorsun da sözlerimden neye anlamıyorsun?..

Karagöz

Anlamam zahir.. O ne biçim sözler yahu?. Türkçe mi, Yahudice mi, aArapça mı, Frenkç emi belli bile değil..

Hacivat

Ona bülbül dili derler ?.

Karagöz

Tevekkeli değil, cik cik ötüp duruyordun!.. Aman şunu bana da öğretiver a canım ?.. sonra ikimiz de bir ormana gider, ağaçlara konar, cikcik öter, dururuz..

Hacivat

Re te mem öğ..

Karagöz

La madım an...

Hacivat

Ha... Ha.. Tamam.. öğreniyorsun işte.. Bu tam bülbül dili..

Karagöz

Yaşasın öyle ise..

Hacivat

Kim ? ...

Karagöz

Seninle ben... Başka kim yaşayacak ?..

Hacivat

Dam ki ma, le öy.. ninlese ben , her şamak , mandaor raber cebe, terek ö, zeriz ge ut mes, tiyarbah..

Karagöz

Anlamadım . . . Anlamadım.. İhtiyar bağ mı, Genç bağ mı ?. Ne biçim bülbül lisanı bu yahu? Seni hangi ihtiyar bağ, hangi genç bağ delirtiyor böyle ?.

Hacivat

Nabu lerder bülbül lidi , hutya li di kuş ! ra gözüm ka, rambay liyorge.. dihay, zade başındaşeh çalım a ne masi, radao keseher terelimgös, lütürlü bin yunlar o, zanalımka ralarpa bol bol..

Karagöz

Haydi öyleyse Hacivat .. Bunun " bolbol „ sözünden başkasını ben bile anlamadım amma, bizim küçük afacanlar bülbül dili, kuş dili değil ya, arapça, frenkçe bile söylesen anlarlar Bizim bugünkü sohbetimizden hoşlandılar ise bayramda buyursunlar kuşdili oyunumuza ..

Hacivat

Eh.. Haydi bakalım.. Şimdilik Allaha ısmarladık.. Bayrama bana iyi şekerler hazırla... Onları deve yaparsam bak sana ne dilleeer dökerim.. Ne diller !.. Hele bugünkü kuşdilimizi duyan mektepliler, mekteplerde kimbilir ne biçim öterler, muallimlere Allah kuvvet versin.

AFACAN

Afacan — Şu kardan heykeli görünce babam aklıma geldi..
Arkadaş — Neden ?
Afacan — Bu havada beni sokakta görünce süpürge sopasını eline alır da!..

ZOR SUALLER

1 — Avucunuzdaki bir beş kuruşluğu arkadaşınıza nasıl iki beş kuruşluk olarak gösterebilir siniz ?

— Aynaya tutarak —

2 — Bir cisim değildir, ne eliniz tutar, ne bir uzvunuz.. Bir fikir değildir, ne aklınız tutar, ne zihniniz. Fakat sizin tuttuğunuz şey nedir ?

— Oruç —

3 — Bayram gelince ne olur ?

— Ramazan biter —

4 — Gökten bir kapuz indirmişler,
On iki dilime bölmüşler,
On birini yemişler,
Birini haram etmişler !
O, biri nedir ?.

— Ramazan ayı —

5 — Hasretler kavuşturur,
Dargınlar barıştırır !..

— Bayram —

GELECEK
Sayımız
Bayrama ait resim ve yazılarla çok güzel çıkacaktır.
Sabırsızlıkla bekleyiniz.

Ekmek yedim kuruca,
Sular içtim duruca ...
Niyet ettim sahurda
Ben yarınki oruca!
Dan.. Dan.. Dan..

Gökte yanar kandiller,
Döktüm size ne diller ..
Davulcu bayram için
A Beyler harçlık diler..
Dan.. Dan.. Dan..

Galatasaray noldun,
Mağlûbiyete boğuldun..
Fakat sonunda gene
Sen bir Arslan olursun!
Dan.. Dan.. Dan..

Can Fener, Canım Fener..
Bu sene kimi yener?.
Feneri mağlûp etmek
Sporculukta hüner!
Dan.. Dan.. Dan..

Ah Beşiktaş, Beşiktaş..
Golleri gol değil taş
Hasimlerin gözünden
Şimdiden dökülüyor yaş :
Dan.. Dan.. Dan..

AFACAN

Aman babacığım beni Sen tekneye kapama

Üç haftanın içinde
Tam üç gün oruç tuttum.
Bu üç gün de oruçlu
Olduğumu unuttum..
Ne buldumsa bal, reçel,
Şekerleme hep yuttum..
Bayram geliyor gidip
Yalvarayım babama:
— Aman babacığım beni
Sen tekneye kapama!..

Kabahat bende mi ki
Reçel diyor: Ye beni..
Şekerleme diyor ki:
Ağzında çiğne beni!
Kadayıflar, börekler,
Diyor: göreyim seni!
Bayram geliyor gidip
Yalvarayım babama,
— Aman babacığım beni
Sen tekneye kapama!.

Benim atılıyordu
İftar topum üç kere..
Benimçin top demekti
Fıkırdasa tencere!..
Orucu bozuyordum
Gümburdese pencere!
Bayram geliyor gidip
Yalvarayım babama,
— Aman babacığım beni
Sen tekneye kapama!..

Daha bir haftamız var
Belki tutarım oruç..
İşte söz yeriyorum
Ben ne yutarım oruç,
Ne bayramda tekneye
Bırakırım hiç papuç!
Daha şimdiden gidip
Yalvarayım babama.
— Aman babacığım beni
Sen tekneye kapama!

AFACAN

Acaba kimin için!

Kaya ile Ayhan musikiden bahsediyorlardı, Kaya:

— Bir hanendenin sesini kaybetmekte olduğunu farketmesi kendisi için bir felâkettir, dedi. Ayhan:

— Farketmemesi de dinliyenler için bir felâkettir. Diye cevap verdi.

ŞEN SÖZLER

Peynir olmuş!

Küçük Nurten eve geldiği zaman annesinin ağzı açıkta kalmıştı, Nurtenin yeni entarisi baştan aşağı yuvarlak yuvarlak oyulmuş, makasla kesikti.

— Nurten bu ne?!

— Anneciğim, arkadaşlarımızla bakkallık oyunu oynadık. Ben kaşar peyniri taklidi yaptım!

— ?! ?! ?!

Hesabı kuvvetli olan çocuk

— Hiii, hiii.

— Ne ağlıyorsun çocuğum?

— Elli kuruş kaybettim.

— Al sana elli kuruş.

— Hiiii hiiii hi.

— A a sen büsbütün ağlamağa başladın.

— Kaybolan elli kuruşum dursaydı şimdi yüz kuruş olurdu. Hiiii.

— ...?!?!!

Kim işitirse!.

— Anne şu maymuna bak, tıpkı Salih amcama benziyor.

— Sus haylaz, işitirse müteessir olur.

— Maymun lâkırdı anlar mı?

...?!!!

Riyakâr?!

— Ekrem Efendi, riyakâr kimlere derler?

— Güler yüzle mektebe gelenlere derler, efendim.

Anlayış!

Muallim küçük Hasana kazın insanlara ne faydaları olduğunu sordu.

Hasan — Eti yenir dedi.
Muallim — Daha başka?..
Hasan — Yumurtası vardır..
Muallim — Daha başka?
Hasan — ...?!!
Muallim — Yastık ve yatağınızın içinde ne bulunur?
Hasan — Tahtakurusu bulunur efendim.

Bu da anlayış?!

— Kadri kaç kilo geliyor sun?

— 32.

— Tam mı?

— Hayır kilo olarak

Hangi zamanmış?

Muallim Hanım — Necdet "Büyük annen güzeldir„ desem bu, filin hangi zamanıdır?

Çocuk — Mazidir efendim!.

— Büyük anne nereye gidiyorsun?
— Hiç bir yere gitmiyorum yavrum, neden sordun?
— Babam: bizim kaynana yolcu dedi de!

Hoş sözler

Ana dili nasılmış!

— Babacığım insanlar bir dilden bahsederlerken niçin "ana dili„ gibi konuşuyor derler.

— Baba dili az işlektir de ondan çocuğum.

İçi sıkılıyormuş!

— Kaya mektebe gitmeyi seviyor musun?

— Evet efendim, gitmeyi de seviyorum, gelmeyi de.. Fakat mektepte bulunmaktan içim sıkılıyoz.

Ne demekmiş?

— Baba şıklık ne demektir?

— Oğlum tekerlek sakallı bir adamın boyunbağı takması demektir.

...??!!!

İftara mı?

— Yarın akşam yemeğini beraber yiyelim mi?

— Bittabi memnuniyetle.

— Öyle ise saat sekizde size geleceğim.

— ...?!

Niçin bağırıyormuş?

Salih neye bağıra bağıra şarkı söylüyorsun?

— Vakti öldürmek için.

— Fakat çok müthiş bir silâh kullanıyorsun!..

Kibarlık!?

— Ben sizi beş, altı defa rahatsız ettim, bir kerecik te bu işi sizin yapmanızı rica ederim!?!.

Artıyor mu artmıyor mu?

Faruk Bey kâtibe hiddetli hiddetli sordu:

— Esat Efendi, Afacanın okuyucuları artıyor mu, eksiliyor mu? Bunu herkesten ziyade senin bilmen lâzım!!

Esat, biraz düşündükten sonra:

— Artıp artmadığını bilmiyorum. Fakat eskiden satılmıyan gazeteleri geri gönderirlerdi. Şimdi artık geriye hiç gazete gelmiyor !?! diye cevap verdi.

Süngerlerin içinde sağlamı yokmuş!

Kadriyi babası sünger almıya göndermişti. Bir müddet sonra geldi, babası:

— Nerede süngerler? dedi.

Kadri hiç düşünmeden:

— Hepsi delik deşikti. Sağlamını bulmadığım için almadım! Babacığım.

Küçük monolog:

Afacan

Daha pek küçüktüm, kedinin kuyruğunu tutunca ramazan kandili gibi başaşağı sarkıtır, Arap Mehmetin zurnası gibi vıyak vıyak öttürürdüm. Köpeklere gem takarak sırtlarına biner, kavak ağaçlarının tepesinde sırık cambezları gibi hünerler gösterirdim, hiç bir şeyden korkmazdım. Yalnız ablam bazan:

— Afacan! Çık bacadan!

Diye birisini çağırırdı. Korkardım. Küçük dilimi bir kere yutar, bir de geviş getiren hay-

— Doktorcuğum
— Peki şimdiye
— Paraya ihtiya

Yemiş h

Bizim yaramaz "Miki„
Bir gün bana dedi ki:
" Gel.. Kırlara çıkalım,
"İçin açılır belki!
"Görsen bağlar, bahçeler
"Bir cennet gibi sanki!...„

Dedim: "Kırlar, ovalar
"Böyle hoşmuş mademki,

"Senin bu teklifine
"Razı olurum, peki!..„

Hemen çıktık dışarı,
Olduk birer haşarı!
İkimiz de yaramaz,
İkimizde uçarı!

Kelebekleri tuttuk,

Kovaladık kuşları!
Baktık çiçekler açmış:
Mavi, yeşil, mor, sarı!

Bir rüzgâr gibi koştuk,
Yokuşlardan yukarı!
Bütün kuvvetimizin
Ektik dibine darı!
Düştük soluk soluğa

Gezme olmadan yarı!...

Fakat nefes almadan,
Miki dedi ki: "Aman!
"Bak.. Yemişlerle dolu
"Şu karşıdaki orman!
"Yemiş yiyen kimseler
"Olur kuvvetli, yaman!

"Kalk.. Ormana koşalım
"Hiç geçirmeden zaman!
"Hem de biz bu suretle
"Yapmış oluruz idman!...

Bu işten vazgeç, dedim,
Başka oyun seç, dedim!
Kim hırsızlık ederse

- Çık bacadan

anlar gibi tekrar çıkartırdım. ir tarafa siner, korka korka mutfağa bakar, bacadan Afaanın çıkmasını beklerdim. abiî bu sırada evde herkesin aşı dinlenir, kediye:

— Beş dakika istirahat! Köpeklere iki dakika rahat! üzü nasip olur, kavak ağaçarı şerrimden kurtulurdu. Faat beklerdim, beklerdim, baadan bir şey çıkmazdı.

Sekiz sene, evet tam sekiz ene bacadan çıkacak olan Afacanın korkusundan biraz uslu oturdum.

Nihayet Afacan, bacadan çıktı. Ve gazete olarak avuçlarımın arasına düştü.

Bilseydim korkar mıydım? Meğerse Afacan değil canmış can!

CEVİZ ALİ

— Söyle bakalım, pantalon müfret midir, cemi midir?

— Üstü müfret, altı cemidir efendim!

çocuğum iki ay evvel bir yirmi beşlik yuttu..
kadar neden gelmediniz.
ımız yoktu da ondan.

Hoş sözler

Korkma!

Hakkı yemek yemek içinbir lokantaya girdi, saatlerce beklediği halda yemek getiren olmadı. Nihayet lokanta sahibine giderek:

— Galiba burada açlıktan öleceğiz! dedi.

Lokantanın sahibi ensesini kaşıyarak:

— Korkma! dedi, biz saat 11 de kapatırız. Başka yerde karnını doyurursun..

İtaat!

Baba — Oğlum ben sana o çocuklarla bir kelime konuşmıyacaksın demedim mi?

Çocuk — Tek bir kelime bile konuşmadım, yalnız birdir bir oynadık, babacığım.

Ne akıl!

Naci sokakta koşarken düştü, avaz avaz haykırarak ağlamağa başladı. Kendisini yerden kaldıran bir adam:

— Çocuğum, dedi, ağlama büyürsen unutursun.

Naci derhal:

— Unuttuğum zaman artık ağlamam dedi ve yine vızıltısına devam etti.

Dünya yuvarlaktır

Muallim Hanım küçük Aytene dünyanın yuvarlak olduğu hakkında üç gün mütemadiyen ders verdi. Üçüncü gün:

— Ayten dünyanın yuvarlak olduğuna dair bana üç misal söyle, dedi.

Ayten burnunu çekerek şu cevabı verdi:

— Coğrafya kitabında yuvarlaktır diye yazıyor. Siz yuvarlak olduğunu söylüyorsunuz. Babama sordum, evet yuvarlaktır dedi. Dünya elbet te yuvarlaktır Hocanım.

Telefon nedir?!

Muallim — Efendiler size telefondan bahsetmek isterim. Fakat evvelâ Muhsin Efendi bize: Telefon deyince hatıra ne geldiğini söylesin.

Muhsin Efendi — Telefon, birbirinden uzakta olan iki adamı bir tel vastasile kulaklarından birbirine bağlayan bir âlettir efendim.

İstikbalde ne olacak

— Söyle bakalım, Kaya, büyüdüğün zaman ne olacaksın?

— Tramvay biletçisi...

— Neden?!!

— Sabahtan akşama kadar para kazanıyor da ondan!

Bir hafta var Bayrama Ben hazırım çocuklar

On iki ay sultanı
Adım adım gidiyor,
Bir hafta sonra bizi
Bayrama terkediyor,
Mikifare sizlere
Bakınız neler diyor:
Hep çocuk seslerile
Şenlenecek ufuklar!
Bir hafta var bayrama
Ben hazırım çocuklar!..

Potinler pırılpırıl,
Elbiseler yepyeni!.
Hele şapkam ne kadar
Sevindiriyor beni!.
Annem diyor: Her şeyin
Güzelleştirdi seni!
Vursa da ayağımı
Bir parçacık topuklar
Bir hafta var bayrama
Ben hazırım çocuklar!

Bayram yerlerinde hep
Salıncak kurulacak..
Kim derki evlerde hep
Kapalı durulacak!..
Her çocuk kendisini
Oyunlarda bulacak!
Düdük, boru sesile
Şenlenecek ufuklar,
Bir hafta var bayrama
Ben hazırım çocuklar!.

Annem de verse bana
Bir beyaz yirmi beşlik
Babamınkine derim:
— Etme naz yirmi beşlik!.
Gene cebime iner
Bir kurnaz yirmi beşlik!.
Olsa da, olmasa da
Kış gününde soğuklar!
Bayram geliyor işte
Ben hazırım çocuklar

MİKİFARE

Tembele iş söyle akıl öğretsin!

Baba — Haylaz, bana böyle bir karne getirmekten utanmıyor musun? Şu köşeye bak, orada ne var?

Çocuk — Bastununuz var!

Baba — Bu bastonla ne yapacağımı bilir misin?

Çocuk — Bilmem amma, ben sizin yerinizde olsam alır gezmeğe giderim!

ırsızları

Tutulur er, geç.. Dedim!.
Yoldan sapıp gidelim.
İşte dönemeç.. Dedim!
Korkak ıstakoz! Dedi,
Uğursnz yengeç! Dedim!

Fakat beni kandırdı,
Sözüne inandırdı!

Miki! Yol uzak!. Dedim,
Ne var.. Mevsim yaz! Dedi!
Terleriz: Sıcak.. Dedim,
Hiç bir şey olmaz!.. Dedi!
İşte orman, bak! Dedim,
Gel, şimdi et naz., Dedi!
Dallar pıtırak.. Dedim,
Hepsi de kiraz!.. Dedi!
Biraz koparsak.. Dedim,

Ne demek "biraz?„ dedi!
Hayır; bir kucak.. dedim,
Ha şöyle, kurnaz!.. Dedi!...

Sanki biz yüzüyorduk
İçinde bir sevincin!
Ağaçlara tırmandık,
Kiraz aşırmak için!

Fakat, aman Allahım,
Neymiş benim günahım:
Geçmeden pek çok zaman,
Bir kiraz koparmadan,
Bizi tehdit ederek,
Geldi iri bir köpek!
Başladı havlamağa,
Sesi gitti uzağa,
Bunu duydu babçıvan
Bize attırdı duman:

O gün, kiraz yerine,
Güzel bir dayak yedik!
Sarılıp ellerine,
Tövbeler olsun.. dedik!

Dayaktan çürümedik
Hiç bir yerim kalmadı!
Hâlâ damağımdadır
Bu ziyafetin tadı!...

AFACAN

Afacanın tefrikası: 4

Yazan: SEZAİ ŞEREF

Afacanla bir Acem ve bir Yehudi çocuğun gülüçlü maceraları

Morduhay Balanın dilini görmek ve muayene etmek istiyor

— Heyir, yarım günde gider-ler, sersem ogli sersem.

Konuşarak yürüyorlardı. Kapıdan geçtiler. Morduhay meraklı meraklı Balaya bakıyordu. Artık tramvay caddesine çıkmışlardı. Morduhay korka korka:

— Kuzum Bala, şu dilini bir defa çikâr da yöreyim, bana merâk oldu. Dedi.

— Cıfıt, dilimi neyliyecehsen.

— Yörmek istiyorum be, nasin dil diye merâk ediyorum?

Bala:

— Eeeee !!!

Diye, dilini uzattı, Morduhay acayıp bir şey tetkik ediyormuş gibi uzun uzun baktı, Bala artık çeneleri yorulduğu için dilini geriye çekti. Morduhay düşünceli bir adam tavrı takınarak:

— Bezin dilimiz yibi amma bu kâdar yalani nasin uyduruyor diye şaşirdim. Dedi. Bala buna fena halde kızmıştı. Yahudiye doğru bağırırcasına:

— Merifet dilimde deıldi Morduhan, kellemdedir kellemde. Dedi.

— Çok yuzel çooook! Attiğin yalanlar kâdar böyük kafan olsa öldüyum zaman kafatasını hamam kubbesi yaparlar!

— Senin kelleni de merçumeh kabıgı zenneylerler.

— Heehe hehehe hehe..

— Neden ötüri gülirsen??

— Yülmeyayımda aglayayım mı? Mercimek kâdar, kâfa olur mu be ?!?

— Hemmam gubbesi geder kelle olanda mercumeh kapıgı geder de olardı.

— El olsun, ne yapalum yalancı olmayalum da....

— Özüm hemmam gubbesi de oluram, feget yalançılıhi gebul eylemerem. Özüme bir daha yalançi diyende seni debbença ile öldürürem yahudi !!?

— Sakin ha, temindanberi şakâ yapiyorum be sen yalancı deyilsin demamişmidim ??

Afacan etrafla meşguldü; bunları dinlemiyordu. Başını bu gevezelere çevirince Morduhayın rengini sapsarı gördü:

— Ne o? Ne var Morduhay?

— Bir şey yok.. Bezin Bala dabanca ilan konuşmaya başladı.

— Yok, canım şaka yapmıştır!..

— Şakâ makâ agnamam, boyla yiderse sizinlan bir daha arkâdaşlik yapamam.

— Koruhma yahudi, koruhma, özümün dabancası toptan daha büyük olduğundan üstümde daşıyamam, evdedir.

Yörüdüler.. Cumhuriyet abidesine kadar geldiler. Afacan birdenbire durdu. Abidenin önünden geçerken her zaman durup bakmayı büyük bir iftiharla koltuklarını kapartarak sevinmeyi âdet edinmişti. Başını geriye çevirmeden:

— Morduhay! diye bağırdı.

Hayret, yahudi çocuğu ortada yoktu, bir daha seslendi:

— Morduhay !!

Cılız ve titrek bir ses:

— Ne var be!?

— Nerdesin gelsene!

— Buradayim amma yelemem !!

— Ne var ki gelemiyorsun?

— Abidenin yüstunda yördüyümüz top patlar mı patlamaz mı buni söylersan yelirim.

— Serseme bak, bu top bir hatıra olarak taştan yapılmıştır, patlar mı hiç ??

— Eeee! Ben ne bilayım, babam topçu deyildi ya?.. Körkidan yeri de kalmiştim.

— Sen şimdi onu bunu bırak ta söyle bakalım, abideyi nasıl buluyorsun?

— Çok yüzel, çok!

— Devamı var —

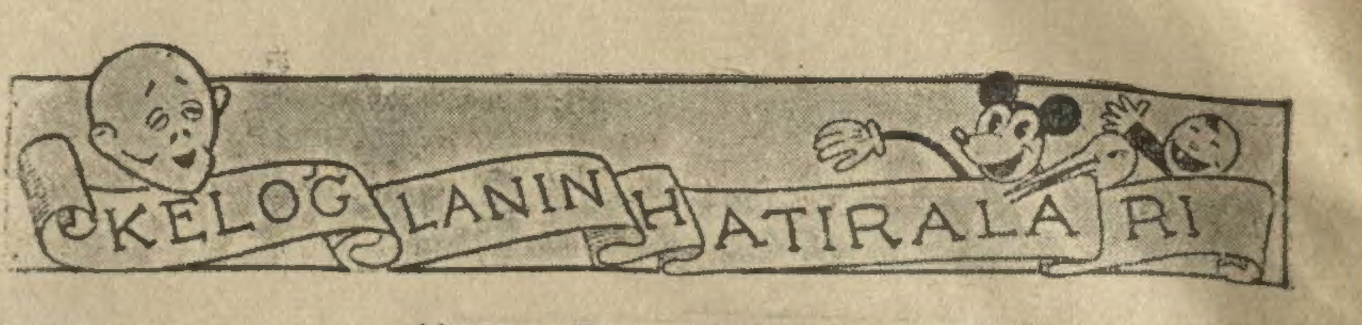

Yazan: Apttullah Ziya

Hülâsa: Keloğlan, kendisine bir İngiliz süsü vererek seyahları dolandıran bir kumpanyayı bulmak için çalışıyor.

— Hani Harem?! Dedim.

O ellerini uğuşturarak başını büktü.

— İşte burası Mister! Dedi.

Hayretle bağırdım.

— Neresi?! Neresi?!

— Burada, bizzat Haremin içinde bulunuyorsunuz?!

— Ben böyle Haremi kartpostallarda da görüdüm. Bana içinde Sultanlar bulunan Harem gösteriniz!

— Vallahi imkânsız bir şey Mister!

— Niçin imkânsız oluyormuş, paramla değil mi?!

— İyi amma bu iş bir az da tehlikelidir.

— Niçin tehlikeli olsun?

— Çünkü Sultanın kocası Padişahın veziridir. Harem de bir yabancı görürse bilâ merhamet öldürür parça, parça eder.

— Bir Amerikalıya kimse bir şey yapamaz, siz Sultanları bana gösteriniz!

O tekrar ellerini uğuşturdu.

— Tehlike size ait olmak üzere bu iş ancak elli dolarla kabildir. Uşaklara ve hizmetçilere bahşiş vermezsen olmaz.

Ne çare bir kere haremi ve sultanları görmeği aklıma koymuştum. Çıkardım, elli dolar daha saydım.

Ermeni genci paraları kaptı, koynuna soktu.

Sonra ellerini birbirine vurdu.

Birdenbire bir uğultudur koptu, bohurdanlar içinde öd ağacı yakan garip kıyafetli adamlar takla atarak, secde ederek meydana fırladılar. Kendimi bir tiyatroda zannettim.

Uzun külâhlı cüceler, koca man kavuklu dev cüsseli Zenciler neler, neler yoktu.

Birdenbire bütün bir maskara alayı yere yattı.

Ermeni genci hemen yanıma geldi.

— Aman Mister yere yatınız?! Dedi.

— Yahu ne oluyor?!

Demeğe kalmadan iri kavuklu iki zorba beni tuttukları gibi yere yatırdılar. İki elim ve dizlerim üzerinde yerde dolaşan kurbanlık bir koça benziyordum. Bir harem görmek için katlandığım bu vaziyet cidden çok komikti.

Ne ise bir de perdenin biri açıldı. Yarı beline kadar çıplak, gözleri sürmeli, cidden güzel bir kız içeri girdi. Ayağında sırmalarla işlenmiş mavi bir şalvar vardı.

Doğrusu hayatımda bu kadar heyecan duyduğumu hatırlıyamıyorum.

Ermeni genci kulağıma eğildi.

— İşte Sultan! Dedi. Koşunuz, ayaklarına kapanınız!

Yerde sürünerek ben mi onun ayağına gittim, o mu benim burnuma geldi, velhasıl bir yaklaşmadır oldu

Sarı papuçlarını alnıma koydum, güzel Sultan hemen ellerini çırptı.

— Halvet! Diye haykırdı.

Bu sözü duyar duymaz bütün odadakiler dışarı fırladılar.

Güzel Sultan beni ayağa kaldırdı.

Yanyana bir mindere çöktük. Güzel gözlerini gözlerime dikti. Aman yarabbi, nede güzel bir şeydi. İçimin titrediğini hissettim.

O bana biraz daha yaklaştı.

— İsminiz ne?! Dedi.

— Con Paterson dedim.

Ya sizinki!

— Devamı var —

KAZANANLAR

12 Numaralı bilmecemizin halli: Kumbara, Armagan, Ramazan, Arnavut, Gökyüzü, Örümcek, Zavallı, Karagöz.

Doğru halledenler arasından hediye alacakların isimlerini aşağıya yazıyoruz:

Birinci: İzmir Ticaret mektebi sınıf 3 numara 87 Nevzat Bey. (Bir senelik Afacan abonesi kazanmıştır.)

İkinci: İstanbul kız orta mektetep numara 582 Melâhat Hanım. (İki şişe reçel kazanmıştır.)

Üçüncü: Kasımpaşa Deniz matbaasında mücellit Şakir Bey (Bir şişe reçel kazanmıştır.)

Yarımşar okka üzüm kazananlar
(Taşraya Defter)

İstanbul erkek lisesi sınıf 1-1 numara 587 Burhan, Feriköy 17 inci ilk mektep sınıf 5 numara 3 Halit, Çanakkale orta mektep sınıf 1-1 numara 532 Fuat, Kandilli kız lisesi sınıf 2-1 numara 269 Mübeccel, Beyoğlu 19 uncu mektep sınıf 5-2 numara 455 Hikmet, Beşiktaş küçük hamam arkası numara 8 Şevket, Galatasaray lisesi ihzarî C. numara 581 Vahdettin. Ankara kız orta mektebi sınıf 2-2 numara 8 Sabahat, Beyoğlu 15 inci ilk mektep numara 710 Melâhat Hanım ve Beyler.

Cep defteri kazananlar

İstanbul kız orta mektebi sınıf 3 numara 410 Bedia, İzmit yeni Turan mektebi karşısında numara 243 Safiye, İstiklâl lisesi sınıf 3 numara 315 Mehmet, Afyon lisesi sınıf 1-A numara 80 Rana Eyüp orta mektep sınıf 2-B numara 47 Mesrure, Yedikule 43 cü mektep sınıf 2-A numara 103 Toğan, Adana Namık Kemal ilk mektebi sınıf 5 numara 536 İsmail, Pertevniyal lisesi sınıf 1-A numara 82 Aydın, Beşiktaş şehir bandosu numara 1228 Mustafa, Üsküdar muhtelit orta mektebi sınıf 1 numara 589 Selâhattin, Zonguldak Gazi Mustafa Kemal Paşa mektebi sınıf 4 numara 3 İsfendiyar Bey ve Hanımlar.

Birer hikâye kitabı kazananlar

İzmir Müdaffai Hukuk mektebi sınıf 5 numara 317 Safa, Yeni Türkiye mektebi sınıf 1 numara 31 Vecdi, Gazi Osman paşa orta mektebi sınıf 1-5 numara 663 Orhan. Adapazar Türk Ticaret bankası Sıtkı, Bursa Ali paşa mahallesi hamam sokak numara 26 Fuat, Ankara Gazi ilk mektebi sınıf 2 numara 67 Sevim, İnegöl orta mektep sınıf 2 numara 68 Ali, Kabataş erkek lisesi sınıf 1-B numara 458 Orhan. Ankara depo müdürü Kenan Bey mahtumu Nadide, Konya erkek muallim mektebi sınıf 1 numara 32 İbrahim. Edirne karanfil oğlu caddesi numara 17 Tarık Beyoğlu 15 inci ilk mektep sınıf 4 numara 220 Binnaz Hanım ve Beyler.

Birer paket incir kazananlar
(Taşraya kitap)

Bilecik baytar kâtibi A. Hulûsi Bey mahtumu Azmi, Samatya 29 cu mekt p numara 448 Suha, Darüşşafaka lis si numara 9 İsmail, İstanbul 44 cü mektep numara 181 Bahattin, Üsküdar 24 cü mektep numara 181 Bihin, Atalya orta mektep sınıf 1 numara 88 Meşhûre, Çubuklu iskele başında numara 3 Remzi Beyin kızı Sabire, İstanbul 3 üncü ilk mektep sınıf 4 numara 324 İrfan, Beyoğlu 13 üncü ilk mektep sınıf 4 İlyas, Kırklareli Hoca Hıdır mektebi sınıf 5 numara 248 Melâhat, Samsun çifte hamam aralığı numara 23 Yaşar Bey ve Hanımlar.

Kartpostal kazananlar

Bursa Hoca Ali zade mektebi sınıf 3 numara 90 Tahir, Kartal maltepe-i çiftlik caddesi numara 23 Seviye. Balıkesir erkek orta mektebi sınıf 2-B numara 166 Fahri, Karşıyaka ş tar t sokak numara 8 Kemal. Galatasaray lisesi Ortaköy şubesi sınıf 4-1 M hmet, Ödemiş Merkez oteli Ramiz, Ankara posta gişe memurn Safiye Hanım vasıtasile Nihat Afyon karabisar lisesi sınıf 1-A numara 142 Vedia. Eyüp 36 ıncı ilk mektep numara 19 İrfan, Eskişehir Akçalan mektebi sınıf 4 numara 260 Rifat, Bakırköy Bezizyan lisesi Kirkor, İstanbul Aksaray haseki caddesi numara 24 Sabahat Hanım ve Beyler.

BİLMECE 15

Burada boş yerlere o suretle harfler doldurunuz ki yukarıdan aşağıya ve soldan sağa doğru okununca şu manalar çıksın.

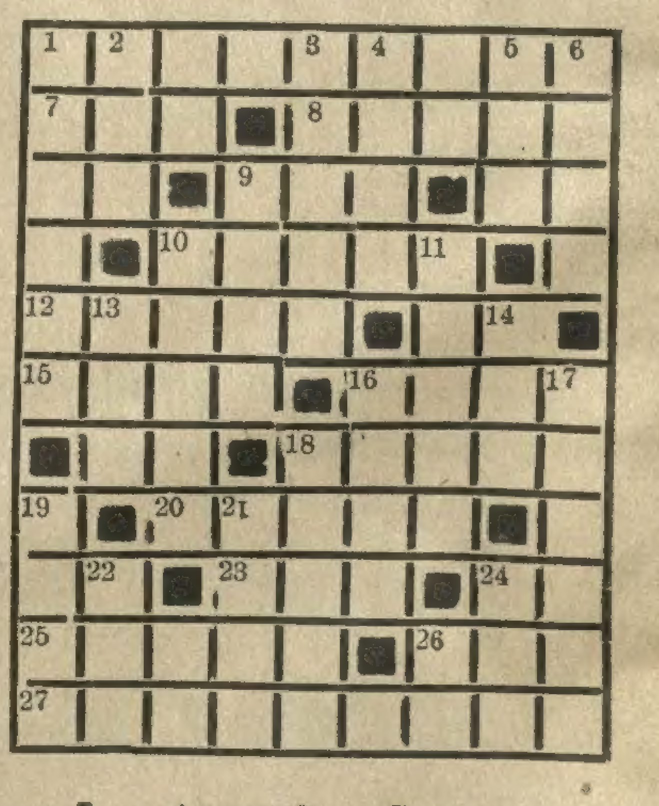

Yukarıdan aşağıya:

1 — Asyanın büyük göllerinden biri, 2 — Anne, 3 — Yoğurttan yapılan köylü içkisi, 4 — Geçmiş zaman, 5 — Soy 6 — Yaşın aksi, 9 — Aşmak mastarından bir fiil, 10 — Emreden kadın, 11 — Ramazanda verdiğimiz hediyelerden biri, 13 — Söz, 14 — Yunanistanda yaşıyan bir millet, 16 — Ulaşmak mastarından bir emir, 17 — Hesap dersinde işinize çok yarıyan darp ameliyatı, 8 — Çocuk Sesi romanlarından birinin muharririnin ilk ismi. 19 — Çok sevilen bir hayvanın sevinç sadası, 21 — İstirham, 22 — Kaşlarla saçlar arasında (ı) harfi noksan olan kısım, 24 — Çocuk değurtan, 26 — Gök yüzünün sevgili ecesi.

Soldan sağa:

1 — Bayram için alınan herhangi eşya, 7 — Anne, 8 — Canlı şeylerin en küçüğü, 9 — Dünya, 10 — A Şair, 12 — Avrupada sanayide ilerlemiş bir millet, 15 — Şiir yazan san'atkâr, 16 — Dudak kenarında korkudan hasıl olan yara, 18 — Âlem kelimesine bir sadalı harf ilâvesi, 20— Başvekilin oğlunun ismi, 23 — İ. N. Ş harfleri, 24 — Yiğit, 25 — Bir renk, 26 — Köylülerin giydiği kalın kumaş, 27 — İnsanlık

AFACAN BİLMECE KUPONU
No. 14

İstanbul Halk Matbaası